

REVISTA PRESEI
21 noiembrie 2018

HOTNEWS: Legea manualului unic, raport de respingere în comisia de învățământ din Camera Deputaților/ *Andreea Ofiteru*

Legea manualului unic a fost respinsă, marți, în unanimitate, de comisia de învățământ din Camera Deputaților. Săptămâna trecută, legea a fost respinsă și de comisia de învățământ din Senat.

"A fost unanimitate în comisie. Am respectat decizia Curții Constituționale care a declarat că a fost sub procedură de lege organică și era nevoie de o altă procedură. În acest context, am propus respingerea proiectului. Raportul nostru este de respingere", a declarat pentru HotNews Szabo Odon, vicepreședinte al comisiei de învățământ din Camera Deputaților.

El spune că, de fapt, manual unic nu a existat niciodată, pentru că și legea respinsă prevedea ca manualul să fie întocmit de echipe de autori care făceau mai multe versiuni ale unui manual, dar care urma să fie tipărit de o singură editură.

Legea manualului unic urmează să intre la vot în plenul Camerei Deputaților, cu raportul de respingere al deputaților. Săptămâna trecută, legea a fost respinsă și de comisia de învățământ din Senat.

Parlamentarii s-au răzgândit după ce în sesiunea trecută votaseră în unanimitate legea manualului unic. Însă, în luna iulie, Curtea Constituțională a României (CCR) a decis cu unanimitate de voturi, că Legea manualului școlar este neconstituțională în ansamblul ei, pentru că a fost adoptată de Parlament ca lege organică, deși aceasta este o lege ordinară care trebuia adoptată conform altor proceduri.

Curtea constată că, prin nerespectarea procedurii de vot, legiuitorul adăugă domeniului organic noii materii de reglementare, împrejurare ce contravine art.73 alin.(3) din Constituție, care este de strictă și limitativă interpretare", se arată într-un comunicat din luna iulie al CCR. În același document, judecătorii mai susțineau că prin clasificarea greșită a actului normativ ca lege organică a fost inversat și rolul celor două Camere ale Parlamentului, având în vedere că forul decizional ar fi trebuit să fie Camera Deputaților, nu Senatul. CCR a spus atunci că Legea manualului trebuie reglementată prin lege ordinară.

Cu toate acestea, la Senat, mai există o a doua lege a manualului unic deșu de președintele comisiei de învățământ din senat, fostul ministru al Educației Liviu Pop, proiect care încă nu a intrat în dezbaterile comisiilor.

Noul ministru al Educației, Ecaterina Andronescu, a declarat marți că manualul unic nu este o decizie tocmai fericită și prin competiție ar crește calitatea manualelor, potrivit Știrilor Pro TV. Declarația vine la puțin timp după ce Ecaterina Andronescu a fost numită ministru pe postul lăsat vacant de fostul ministru Valentin Popa.

ADEVĂRUL: Ce spune Ecaterina Andronescu, noul ministru al Educației, despre manualul unic/ *Florinela Iosip*

Ecaterina Andronescu, noul ministru al Educației, a declarat că manualul unic nu este o decizie tocmai fericită și prin competiție ar crește calitatea manualelor, potrivit Știrilor Pro TV. Declarația vine la puțin timp după ce Ecaterina Andronescu a fost numită ministru pe postul lăsat vacant de fostul ministru Valentin Popa.

Introdus în urmă cu un an, manualul unic are toate șansele să fie scos de pe piață.

„Manualul unic nu a fost o decizie tocmai fericită. Faptul că manualele au arătat așa ar trebui să ne pună pe gânduri. Prin competiție ar crește și calitatea manualelor”, a declarat Ecaterina Andronescu, pentru Știrile Pro TV.

Reamintim că pe durata ultimului său mandat de ministru al Educației, Liviu Pop a hotărât eliminarea „baronilor manualelor”, după cum a numit chiar el editurile private care se ocupau de realizarea cărților pentru școlari.

Drept urmare, împreună cu ceilalți membri ai Executivului, a dat o ordonanță de urgență prin care a trecut Editura Didactică și Pedagogică în subordinea Ministerului Educației, oferindu-i exclusiv acesteia sarcina de edita manuale școlare unice.

Deși specialiștii în Educație i-au contestat vehement decizia, afirmând că elevii au nevoie de diversitate, dar și pentru că se încalcă principiul pieței libere, Liviu Pop nu a dat nicio secundă înapoi.

REVISTA 22: Ecaterina Andronescu, noul ministru al Educației: Manualul unic nu a fost o idee fericită/ Laurențiu Gheorghe

Noul ministru desemnat pentru Educație, Ecaterina Andronescu, a declarat că manualul unic nu este o decizie tocmai fericită și prin competiție ar crește calitatea manualelor, potrivit Știrilor Pro TV.

Declarația vine la puțin timp după ce Ecaterina Andronescu a fost numită ministru pe postul lăsat vacant de fostul ministru Valentin Popa. Introdus în urmă cu un an, manualul unic are toate șansele să fie scos de pe piață.

„Manualul unic nu a fost o decizie tocmai fericită. Faptul că manualele au arătat așa ar trebui să ne pună pe gânduri. Prin competiție ar crește și calitatea manualelor”, a declarat Ecaterina Andronescu, pentru Știrile Pro TV. Legea manualului se află în prezent la Parlament, unde ar urma să fie modificată. Manualul unic a fost introdus în timpul mandatului fostului ministru al Educației, Liviu Pop, care declara că prin această măsură vrea să scape de „baronii manualelor”.

Astfel, Guvernul a dat o ordonanță de urgență prin care a trecut Editura Didactică și Pedagogică în subordinea Ministerului Educației și a desemnat-o să editeze manualele școlare. Ordonanța a fost atacată la Curtea Constituțională, iar judecătorii au decis că Ministerul Educației nu trebuia să reorganizeze Editura Didactică și Pedagogică prin ordonanță de urgență, ci printr-o hotărâre care să treacă prin Parlament.

CAȚAVENCII: Școala n-a murit, școala se transformă

Anticrizul

Școala n-a murit, școala se transformă

Ce mai face educația? Cum, nu știți? Păi, ultima dată era într-un șant, o luase Cati Andronescu din nou la pumni și picioare. Da, doamna Cati a revenit. E ca la box: suntem în runda a patra, educația e la podea, dar arbitrul e un ficus semidecedat, așa că pugilistul Andronescu dă în sârmana educație ca surdu-n clopote. Dar poate avem și niște exemple. De fapt, în învățământul românesc mai avem doar exemple care să susțină teoria trecerii în neființă a sistemului.

În localitatea Șelaru din județul Dâmbovița, cândva, s-a făcut un *after-school* cu bani de la Uniunea Europeană. A costat 400.000 de euro, dar adevărul e că niciodată nu și-a prea servit scopul declarat. Nu și-a atins potențialul,

cam cum se întâmplă cu talentele din fotbalul românesc: la o vârstă fragedă și pe hârtie, promit. După un timp, invariabil deja, ne dăm seama că sunt petarde. Eh, regula merge și cu proiectele pe care autoritățile locale le derulează folosind bani europeni.

Concret, Primăria a luat banii, a făcut clădirea și a lăsat-o așa. Copiii nu au prea beneficiat de investiție dintr-un motiv simplu: acolo niciodată nu s-a terminat treaba. Soarta a lovit teribil în pușculița autorităților, care ani de zile nu au putut termina lucrarea. Perioada respectivă a coincis chiar cu perioada de timp în care legislația UE nu permite autorității contractante să schimbe destinația investiției. Când s-a scurs nisipul din clepsidră, pac, au apărut banii. Ieșeau copiii pe străzi, s-au făcut alți copii, vâ dați seama.

Doar că planurile erau altele: clădirea, în tot acest timp, se transformase în anexă a Primăriei. O minune aproape dumnezeiască. N-ai ce face. E dreptul școlii să își aleagă drumul în viață. S-a săturat și ea de atâta școală, o fi văzut cât de prost se face la noi și că, de fapt, e mult mai mișto să fi funcționar public. Cine o poate condamna?

Radu Hângănuț

ADEVĂRUL: ANALIZĂ Școală cu pumnul în gură. „Învățământul românesc este încă guvernat de educația prin frică, iar frica apare la toate nivelurile“/ Călin Gavrițaș

În timp ce elevii români care studiază în Anglia înregistrează succese răsunătoare, ținând speech-uri în parlamentul britanic (pentru că fac ore speciale de discurs, oratorie, dezbateri), elevii care studiază în țară simt că școala le pune pumnul în gură.

Asociația Elevilor din Constanța (AEC) a realizat, pentru al doilea an consecutiv, studiul intitulat „Barometrul respectării drepturilor elevilor” la nivelul județului, o cercetare care prezintă modul în care Statutul elevilor este respectat în liceele din Constanța. La întrebarea „Consideri că mediul tău școlar este unul care sprijină libertatea de exprimare?”, 58, 2% dintre elevii respondenți au spus că școala nu sprijină libertatea de exprimare, procent în creștere față de anul trecut (51%). Statutul elevului prevede „dreptul de a învăța într-un mediu care sprijină libertatea de expresie fără încălcarea drepturilor și libertăților celorlalți participanți.” Studiul este bazat pe un eșantion reprezentativ de 457 de elevii respondenți, din 40 de unități de învățământ liceal din județul Constanța, cu o marjă de eroare de 4,44% la un nivel de încredere de 95%. Educația prin frică Alexandru Manda, expert la Societatea Academică Română spune că studiul AEC „este un semnal de alarmă care ne arată că învățământul românesc, din păcate, merge din rău în mai rău și încrederea beneficiarilor în acesta scade de la an la an. Elevii așa sunt învățați în școală: în loc să sesizeze abuzurile pe care le întâlnesc, aleg să pună capul la cutie și să meargă pe principiul <<capul plecat, sabia nu-l taie>>”. Rezultatul studiului nu este unul surprinzător, dar este cel puțin îngrijorător, spune profesoara Cristina Tunegaru (foto dreapta). Ea afirmă că „învățământul românesc este încă guvernat de educația prin frică, iar frica apare la toate nivelurile, de la elevii și profesorii până la inspectorate și minister. E modul de a funcționa al întregului sistem. Educarea prin frică este o formă a unei atitudini dictatoriale care nu lasă loc opiniilor personale. În școlile din România găsim rareori o atmosferă democratică”. Profesorul consideră că vocile copiilor nu sunt întotdeauna ascultate, iar educația se face prin coerciție, prin supunere oarbă, după principiul „adultii știu întotdeauna ce e mai bine pentru copii”. Iar motivul din spatele acestor practici este evident: „uneori profesorii noștri nu sunt pregătiți pentru provocarea de a-i asculta pe copii, de a face ordine lăsând dezordinea să se manifeste. E mult mai ușor, mai comod pentru un profesor, să-și impună punctul de vedere, să aibă o atitudine dictatorială de stăpân absolut în clasă, fără să lase loc de discuții și negociere. E mult mai ușor să scrii lecția pe tablă sau să dictezi, decât să moderezi discuții între elevii, să le ascuți dorințele și să îți cont de ele în următoarele ore de curs. În cancelariile din România, profesorul bun e cel care reușește 'să se impună'”, spune Cristina Tunegaru. Cauze: factori multipli De vină pentru această situație ar fi mai mulți factori. Conform expertului Societății Academice Române, Alexandru Manda (foto dreapta), sistemul educațional este creat de așa natură să inhibe elevul. Pe de altă parte sunt și directorii și profesorii care, la rândul lor, prin natura activității aleg să pună pumnul în gură beneficiarilor. Realizatorii studiului, arată că libertatea de exprimare pleacă de la faptul că elevii și profesorii în sistemul educațional ar trebui să fie parteneri egali, nu să fie unul superior, iar altul inferior. „Doar că profesorii se consideră în cele mai multe cazuri superior colectivului clasei, nu consideră elevul un partener de dialog și nu-i ascultă acestuia părerea. Când elevul vrea să spună ceva i se spune să nu vorbească neîntrebat. Cum putem vorbi despre un învățământ centrat pe elev dacă acesta nu are voie să vorbească”, se întreabă Mihai Tănase, elev în clasa a X-a și președintele Asociației Elevilor din Constanța. Elevul arată că vinovați pentru această situație sunt mai mulți factori, plecând de la sistem și ajungând la unii profesori care nu încurajează la ore libertatea de exprimare. „Eu am profesori care ne consultă tot timpul. Dar încă sunt mulți dintre ei care înrăutățesc situația”, conchide Mihai Tănase. Soluție: renunțarea la un sistem comunist Marian Staș (foto dreapta), expert în educație, apreciază seriozitatea, profesionalismul și perseverența echipei AEC în a-și face auzită vocea cât mai riguros și articulat cu putință. Totodată, profesorul prezintă și câteva soluții la problema lipsei de liberă exprimare din școli. În primul rând, elevii ar trebui să-și îndeplinească și ei corect obligațiile față de sistem (să învețe, să nu chiulească, să nu copieze sau să nu fie gratuit nepoliticoși), apoi „aranjamentul curricular depășit, comunist, toxic, contraproductiv, care otrăvește tot contextul relațional profesori-elevii-părinți, făcându-l irespirabil ar trebui modernizat. Dacă elevii și profesorii ar interacționa într-un model curricular de secol XXI, centrat pe nevoile și interesele lor reale, și nu comunist-sindicalist ca acum, 80% din temele raportului ar cădea natural, lovite de nulitate”, spune Marian Staș. Un aspect pozitiv în acest studiu îl sesizează și Cristina

Tunegaru: elevii încep să devină conștienți de dreptul lor de a se exprima, de a fi implicați în propria educație. De aici până la o reală schimbare nu mai e decât un pas. „Copiii noștri încep să aibă o voce în învățământul românesc, nu mai sunt <<educabili>>, agenți pasivi care primesc educație, ci devin activi. Educație de calitate nu se poate face cu forța, ci numai printr-o colaborare cu copiii și părinții”, afirmă profesoara. Cea mai importantă și primordială soluție este acceptarea că avem această problemă și renunțarea din partea autorităților de a mai băga gunoiul sub preș, arată și Alexandru Manda. Alte soluții prezentate de expertul Societății Academice Române constau în formarea continuă a profesorilor și o arie curriculară făcută în funcție de nevoile elevilor.

CURIERUL NAȚIONAL: Învățământ gratuit cu bani din buzunarul părinților/ Florin Antonescu

În România, corupția din mediul educațional se manifestă la cel mai înalt grad socotit la scara Uniunii Europene, arată ediția la zi a sondajului întreprins de Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă – Eurofound. Concomitent, studiul ”Barometrul respectării drepturilor elevilor”, realizat de Asociația Elevilor din Constanța – AEC, informează la unul din punctele lui că două treimi dintre elevii chestionați spun că în anul școlar 2017-2018 li s-au cerut „sume de bani pentru acoperirea cheltuielilor necesare funcționării unității de învățământ”.

Din două direcții, în același timp, vine o caracterizare ațământului nostru concentrată într-un singur cuvânt: corupție. Unii poate socotesc modă invocarea lui. Cine frecventează domeniul (și cine nu are la noi tangență cu școala?!) regăsește în el confirmarea unei realități: se cer, se strâng, se dau bani la tot pasul în sistemul românesc de educație, chit că gratuitatea învățământului de masă este literă de lege la noi de când există lege de profil, adică de peste un secol și jumătate.

Ambele cercetări (una europeană, cealaltă, internă) sunt de luat în seamă pentru că au fost făcute cu mijloace științifice de cercetare, ediții la zi din demersuri periodice, cu arie de cuprindere mai largă decât problema banilor scoși de școală din buzunarul părinților. Importanța pentru viața de fiecare zi a investigării corupției din mediul educațional este subliniată chiar de faptul că mecanismul în discuție, acela de a pretinde și de a da bani pentru școala declarată ca gratuită, este pus în rând cu subiecte precum condițiile de viață și de muncă, drepturi, libertate de exprimare, discriminare, acces la informare, alegeri pentru reprezentare etc.

Studiul AEC arată că 66,5% dintre repondenți afirmă că în anul școlar trecut le-au fost ceruți bani pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare a unității de învățământ”. În sens mai larg, din răspunsuri rezultă că „anual, elevilor le sunt solicitate sume care pleacă de la 50-100 de lei și ajung chiar până la 400 de lei. Principalele cheltuieli asigurate din sumele cerute elevilor și părinților sunt cele privind lucrări de reparație/modernizare, bunuri și servicii, materiale consumabile și asigurarea pazei. Deloc surprinzător este faptul că aceste cheltuieli sunt exact acelea care cad în responsabilitatea autorităților locale”.

Potrivit sondajului Eurofound din acest an, România este pe primul loc la nivel european din punctul de vedere al corupției manifestate în mediul educațional. După noi, la corupție în învățământ urmează Croația (pe locul doi) și Ungaria (pe locul trei). Corupția cea mai scăzută din învățământ este identificată în țările luate mereu ca repere de performanță în educație: Danemarca, Suedia, Finlanda. Corupția din sistemul românesc de educație este văzută ca venind din două părți, și dinspre părinții elevilor, și dinspre școală, apreciază Iulian Cristache, președintele Federației Naționale a Asociațiilor de Părinți: „E ca un fel de dare și luare de mită. Se strâng bani pentru a cumpăra cadouri pentru profesori, ca să nu strice notele elevilor”.

Atitudinea în fața fenomenului se arată sub două aspecte eternizate în neputința celor care amenință că odată și-odată vor forța trecerea dincolo de ele. Unul este ambalarea în legalitate, adică în hârtii, la propriu: tabele, chitanțe, procese-verbale și, peste toate, reglementarea. Scrie „la lege” că orice cheltuială e de acceptat numai dacă vine dinspre colectivitatea părinților, așa că inițiativa de a strânge bani apare din direcția reglementată. Celălalt aspect al zădărniceii vreunui demers împotriva dării și luării de bani la școală aduși de-acasă ține de cerința formulată înainte de orice „sesizați cu probe”. Din aceeași categorie a mimării intransigenței autorităților face parte deschiderea la momente decisive și pretabile la mediatizare a unor linii telefonice pentru semnalări „în chestie”. Îndoielnic sub semnul seriozității și vulnerabil din perspectiva legii, procedul de tip „telverde” se soldează cu rezultate pe măsură.

Cu atenția pretins combativă focalizată pe colecte de bani dați de părinți pentru întreținerea spațiului școlii și pentru cadouri, corupția din domeniul educațional merge înainte cel mult incomodată uneori în legătură cu aspecte cum ar fi: examene, rezolvări de contestații, acte de studii, posturi, transferări, exceptări, înscrieri, dreptul la cine știe ce. Se adaugă costurile și mai puțin percepute ca anormal a fi achitate de părinți, fiindcă așa sunt achitate de când lumea, chit că undeva sunt prevăzute gratuități, decontări, facilități: pentru manuale, transport, acces la unele manifestări publice, servicii medicale.

ADEVĂRUL: Imagine revoltătoare la o școală din județul Galați: cornurile elevilor sunt depozitate pe jos, pe holul de acces. Medic: „E risc de îmbolnăvire!”/ Costel Crangan

Totul s-a întâmplat în comuna Cuca, iar după ce un localnic a trimis Inspectoratului Școlar Județean o fotografie cu cornurile aruncate pur și simplu pe jos, pe holul școlii, instituția a anunțat că a demarat o anchetă și că îi va sancționa pe cei vinovați.

O fotografie surprinsă de un localnic din Cuca (județul Galați) la școala gimnazială din sat a provocat un adevărat scandal legat de derularea programul „cornul și laptele” în învățământul gălățean. În imaginea respectivă se poate vedea cum cornurile destinate elevilor sunt depozitate pur și simplu pe jos, direct pe pardoseala holului școlii.

Chiar dacă respectivele cornuri sunt ambalate în folie de plastic închisă, deci în teorie sunt protejate de microbii care se află pe podea (să nu uităm că pe acolo circulă, încălțați, o mulțime de oameni care anterior au mers cu respectiva încălțăminte pe afară, pe stradă, prin curte șamd), am cerut și părerea unui medic epidemiolog în legătură cu riscurile potențiale.

„Da, teoretic, alimentele sunt protejate de folie. Însă ambalajul se poate contamina ușor cu microbii de pe podea, iar când copiii vor desface folia, microbii vor ajunge pe mâinile lor. E risc de îmbolnăvire! O astfel de manieră de depozitare a alimentelor mi se pare iresponsabilă și revoltătoare”, ne-a spus medicul Aurelia Popa.

Conducerea Inspectoratului Școlar Județean Galați a declanșat o anchetă cu privire la situația respectivă, iar prima concluzie a fost că situația surprinsă în fotografie este singulară și este rodul unei conjuncturi.

„Am sunat-o pe doamna directoare Angelica Haralambie de la școala din Cuca și i-am cerut o notă de informare ca să văd ce s-a întâmplat. Nu este normal ce s-a întâmplat acolo. Dânsa va da niște explicații Inspectoratului, și eu voi da explicații la rândul meu către Consiliul Județean. O să avem în vedere la evaluarea doamnei director de la Cuca, dumneaei este pe post până în anul 2020. Dincolo de scuze, documente și procese verbale, astfel de situații nu trebuie să se mai întâmple”, a declarat profesoara Mioara Enache, șefa ISJ Galați.

Explicațiile directoarei legate de incident au fost că în amintita zi (era joi) nu era în școală, deși era în timpul programului de lucru, deoarece „dăduse o fugă” la târgul care se organizează în fiecare zi de joi în localitate. Și conducerea Consiliului Județului (instituție care gestionează programul „cornul și laptele”) a demarat o anchetă pentru a afla în ce măsură contractul de furnizare a fost respectat și în ce măsură este vinovat de situația creată personalul școlii din Cuca.

REVISTA 22: Educația, ca societatea. Niciuna nu arată bine/Raluca Alexandrescu

A fost suficient pentru PSD să scoată din pălărie eterna opțiune pentru portofoliul învățământului pentru ca Iohannis, ales cu speranță disperată de 6 milioane de români în 2014, să semneze.

Președintele a acceptat pe 15 noiembrie 2018 propunerea de ministru al Educației înaintată de coaliție, deși cu numai trei zile înainte avertizase solemn că o va studia îndelung. Așadar, Ecaterina Andronescu este, pentru a patra oară, ministru al Educației.

Educația românească ar fi arătat cu siguranță altfel fără contribuția capitală a acestei veterane a partidului de guvernământ, care a supraviețuit guvernelor, alianțelor, coalițiilor, președinților grație strategiilor oportuniste și populiste deprinse încă de pe vremea când Ion Iliescu dirija partidul. Influența ei în minister urcă, de altfel, cel puțin la jumătatea anilor '90, ceea ce indică o durabilă și constantă influență în fibra politizată și suferindă a educației românești. De la stimularea fabricilor de diplome, cărora le-a furnizat clientelă prin desființarea școlilor profesionale, la completa politizare a învățământului preuniversitar prin eliminarea, de facto, a concursurilor de directori de școli, noua/veche doamnă ministru este legată de toate deciziile nefericite luate și puse în aplicare de-a lungul anilor în care învățământul românesc a continuat procesul de scufundare accelerată.

Despre rolul jucat de Ecaterina Andronescu în Ministerul Educației vorbește cel mai bine chiar starea educației românești, la care indubitabil a contribuit în mod consistent. Abandonul școlar începe la vârste din ce în ce mai mici, nu există politici coerente la nivel național de sprijinire a familiilor aflate în dificultate. Primăriile, abilitate pe plan local să urmărească aceste cazuri, aleg să le ignore; școlile se dărâmă, dar în fiecare an mai vine un ministru care vorbește ori de manuale pe tablete, ori de calculatoare de ultimă generație și alte tichii de mărgăritar. Anul școlar în curs a început sub semnul manualelor unice, unele mai incompetent redactate decât altele. Analfabetismul funcțional este în creștere galopantă și pare că devine, în schimb, un criteriu de promovare și de selecție: răsturnarea de valori e dezastruoasă pentru prestigiu și așa peste măsură de fragilizat al școlii.

Urcând spre liceu, dezechilibrele dintre filierele teoretice și tehnice alimentează cu absolvenți prost pregătiți învățământul superior particular, care generează la rândul său resursă umană de slabă calitate. Pe aceasta o regăsim în posturi de conducere, la ministere, în parlament, în administrația publică centrală și locală. E o întreagă serie de cadre de partid dresate, în lipsă de „Ștefan Gheorghiu” și de învățământ de partid, la școala căratului de servietă și a diplomelor fără acoperire.

Bacalaureatul devine o glumă proastă (se introduce un sistem de testare pe grile, gândit de precedentul ministru. Rămâne de văzut ce va decide, în înțelepciunea sa, Ecaterina Andronescu). Absolvenții buni încep să-și caute locuri în universitățile din străinătate încă din clasa a XI-a. O știre tristă de acum câteva zile publicată de Adevărul arăta că, la premiile elevilor cu 10 la bacalaureat, cei veniți să recupereze premiile au fost părinții, nu copiii lor, deja plecați la studii în străinătate.

Universitățile mari se luptă să-și mențină standardele, dar sunt la rândul lor captive ale unui sistem de finanțare care, în pofida semnalelor date an de an, nu se schimbă. Calitatea selecției la intrare e un deziderat uneori ireconciliabil cu nevoia de supraviețuire, care depinde de numărul de înscriși. Bani intră în bugetele universităților în funcție de numărul de studenți: însă nici demografia nu mai este favorabilă. Fără bani, universitățile nu pot susține planuri de dezvoltare, investiții în biblioteci, campusuri ori în resursa umană. Sursa alternativă de venituri din granturi de cercetare a devenit o glumă proastă de trei-patru ani încoace: bani din ce în ce mai puțini, contractele cu echipele de cercetare renegociate și ajustate prin scăderea finanțării, birocratie financiară apăsătoare.

Politizarea învățământului a întors școala în timp, readucând-o la statutul de cutie de rezonanță a conformismului la ideologia (și, element nou, religia!) de stat: la ea au avut o contribuție importantă toate guvernările: pentru posturile de directori, concursurile au fost sistate în 2008 și reorganizate o singură dată după aceea în 2016, cu rezistențe ostile din partea sistemului, în timpul scurtului mandat de ministru al lui Mircea Dumitru.

Deși toate aceste elemente sunt arhicunoscute, președintele a acceptat fără comentarii suplimentare propunerea. A fost suficient pentru PSD să scoată din pălărie eterna opțiune pentru portofoliul învățământului pentru ca locatarul de la Cotroceni, ales cu speranță disperată de 6 milioane de români în urmă cu patru ani, să semneze. Baletul exhibit cu trei zile înainte, la anunțul nominalizărilor, ar fi putut să lipsească, pentru că nu face decât să adâncească impresia unui rol din ce în ce mai greu asumat și jucat de președinte. Despre strategiile Președinției înseși privind educația nu s-a mai vorbit, de mult, nimic. Ce s-a ales oare de consultarea publică anunțată de Cotroceni cu doi ani și jumătate în urmă privind proiectul național România educată, dedicată, potrivit descrierii oficiale, „unei dezbateri ce își dorește să antreneze întreaga societate în construirea unei viziuni pe termen lung privind sistemul național de educație și cercetare, viziune care să sprijine apoi identificarea opțiunilor strategice ale României și transformarea lor în obiective de țară“?

ROMÂNIA CURATĂ: Declar pierdut: sistem educațional degradat moral. Nu doresc restituirea!/Constantin Alexandru-Manda

În fiecare dimineață, înainte să mă îndrept spre facultate, am un tabiet personal: beau o cafea mare și citesc presa. Una dintre știrile citite ieri m-a răscolit și m-a pus pe gânduri. Un comunicat al Inspectoratului de Poliție Ilfov anunță că ofițerii au făcut o serie de percheziții domiciliare și au dus la audieri 39 de persoane într-un dosar amplu de fals, uz de fals și înșelăciune. Până aici, nimic care să iasă din tipar. Citesc mai atent și ce văd? Persoanele duse la audieri sunt profesori. Profesori acuzați că au vândut, respectiv au folosit documente false pentru dosarul necesar obținerii gradației de merit. Prejudiciul de care sunt acuzați? Peste 250.000 de euro.

Când spui „profesor” te gândești la principii, valori și educarea viitoarelor generații. Din păcate pentru societatea noastră, am ajuns la acel nivel de degradare morală în care tocmai cei de la care ne așteptăm să modeleze caracterele copiilor aleg să se preteze la un comportament care nu le aduce cinste nici lor, nici profesiei nobile pe care o slujesc. Pentru un copil, mai ales în mediul rural, pe lângă părinți, cel de la catedră ar trebui să fie cel mai apropiat model de inspirație. Urcam scările de la Drept și mă gândeam... cum putem în condițiile astea să pretindem de la elevi să fie corecți, să nu fraudeze și să iasă din școala cetățeni în adevăratul sens al cuvântului? Câteva considerații și observații:

1) În această situație s-a ajuns și pentru că gradația de merit nu este altceva decât un simplu concurs de dosare. Al cui are mai multe kilograme, cine are mai multe dosare. Cantitatea la putere, calitatea mai puțin.

2) Sper că pentru cei care stau în birourile călduțe din Ministerul Educației acest caz va fi o trezire la realitate. Nu mai putem petici politicile publice privind cariera didactică. Stop! A venit momentul ca cineva să ia taurul de coarne și să regândească un nou sistem privind formarea inițială și continuă, intrarea, menținerea și respectiv ieșirea din sistem a profesorilor. Fără profesori de calitate nu putem pretinde o educație de calitate. Iar un profesor de calitate trebuie să fie integru și cu coloană vertebrală.

3) Îmi doresc foarte mult să văd o poziție din partea sindicatelor. Dacă aceasta va veni, chiar și acum în ceasul al 12-lea, este dovadă că pot fi un partener onest de discuție despre reforma educației. În caz contrar, nu rămân decât un actor interesat doar de creșterile salariale și nimic mai mult.

4) Doamna Andronescu, aveți șansa să dezamorsați situația. Pe termen scurt – regândirea sistemului gradațiilor de merit și solicitarea unei investigații ample a corpului de control, alături de celelalte instituții ale statului, pentru a scoate la iveală și alte potențiale cazuri de fraudă. Pe termen mediu și lung – luați lângă dumneavoastră oameni cu experiență, fără interese private, indiferent de cât de incomozi sunt aceștia sistemului, și propuneți o reformarea din temelii a normelor privind cariera didactică.

CURRENTUL: Șefa #EDP NU a fost numită pe filiera SRI. E doar amanta directorului general adjunct de la DGPI, fosta doi și-un sfert/ *Dorina Lascăr*

Când Liviu Pop a parașutat-o la EDP pe Maria Nistor cu zero experiență managerială și care până la treizeci și ceva de ani reușise să aibă venituri lunare mai mici decât salariul minim pe economie, presa a spus că e numită pe filiera SRI. Surse cel mai bine informate ne-au declarat însă că nu e vorba de niciun SRI, ci la mijloc este cea mai veche relație interumană: Maria Nistor este amanta lui Adrian Cătălin Gurău, director general adjunct la celebrul serviciu secret din Ministerul de Interne, Direcția Generală de Protecție Internă, fostă DIPI, fostă DGPI, fostă UM 0215. Ofițerii care lucrează aici sunt recrutați dintre cei mai buni așa cum este și cazul lui Gurău care a lucrat la Brigada de Crimă Organizată de la Sectorul 6. Atunci l-a cunoscut Gurău pe Toma Rus, fostul șef al BCCO Cluj și fost secretar de stat în MAI care l-a recomandat pentru doctorat profesorului universitar Adrian Ivan de la Babeș-Bolyai. Ivan este din octombrie 2017 rectorul Academiei SRI. Așa a început Gurău doctoratul la Cluj în 2011 unde a cunoscut-o pe mai tânăra Maria Nistor. Adrian e un bărbat frumos, înalt, suplu și cu părul până la umeri, înșurat, Maria e tânără și nemăritată care „îl vede azi, îl vede mâine, astfel dorința-i gata”. Exact anul în care s-au combinat cei doi nu-l știm dar cert e că ei devin doctori în 2015.

Ascensiunea pe criterii sentimentale

Cum în 2017, Maria trăgea mâța de coadă la firma ei unde reușise să realizeze o cifră de afaceri de 900 de lei/an, ce era să facă și Gurău? I-a cerut lui Liviu Pop un post călduț pentru ea, iar Pop și-a riscat pielea și a pus-o șefă la Editura Didactică și Pedagogică, cu un salariu net lunar de 9500 de lei, exact când instituția a preluat monopolul manualelor școlare. Am întrebat-o anul trecut pe Maria Nistor: „Cum ați devenit candidat pentru funcția de director general al Editurii în data de 9 august? Vă rugăm să precizați cum ați aflat despre post, cum v-ați depus CV-ul și dacă ați participat la un interviu în fața Consiliului de Administrație al Editurii Didactice și Pedagogice.” Răspunsul ei a fost clar: „Bineinteles ca CA-ul m-a votat și a elaborat o hotărâre în acest sens (Nr. 35/2017). Sunt numita provizoriu, conform legii.”

Adică i-a spus cineva de post, nu și-a depus niciun CV și nu a participat la niciun interviu, ci Liviu Pop le-a spus membrilor CA „pe asta o votați”. Subliniem faptul că Adrian Gurău se ocupă de, ați ghicit, acoperirii serviciului. Nu insinuăm că Maria Nistor ar fi acoperită! Dimpotrivă, ea a fost descoperită ca fiind amanta lui Gurău.

Nici n-ar face față ca acoperită:

- vorbește gura fără ea, vezi cum a recunoscut că la firma ei se încasau bani la negru
- e obraznică, vezi cum i-a atacat pe profesorii care descoperiseră greșeli în manualele EDP
- lipsită de bun-simț și educație, vezi cum scuipă și lovește angajații editurii

ȘCOALA9: Toți directorii noștri/ Anca Iosif

Cum încearcă un director de liceu să-și convingă colegii profesori că predarea nu e despre ei, ci despre elevi, și cine încearcă să îl sprijine.

Când Marian Anghel, directorul Liceului Teoretic „Petre Pandrea” din Balș, îi mai oprește pe profesori pe holuri ca să vorbească, unii îi spun, fără să-i întrebe, că n-au mai pedepsit pe nimeni. Anghel, profesor de fizică de peste 20 de ani, insistă, de când a devenit director la final de 2016 în același liceu pe care l-a absolvit, că elevii nu vor învăța niciodată de frică. Frica are efecte doar pe termen scurt.

E doar unul dintre lucrurile pe care Anghel le repetă pentru cei 60 de colegi din școală, pentru că felul în care se raportează la elevi trebuie să se schimbe. Copiii nu mai vor profesori care se cred superiori – e și rezultatul unui sondaj pe care directorul l-a aplicat la început de an claselor V-XII.

Ca să mai astupe din prăpastia pe care a remarcat-o între unii profesori și elevi, Anghel știe că „intervenția pe profesori”, pe felul în care se raportează la copii, e pasul cel mai important spre un viitor mai puțin incert pentru elevi. Nu știm cum va arăta lumea în 15 ani, cum ar trebui să pregătești astăzi elevii ca să fie înarmați pentru viitor, spune directorul, dar e nevoie de un efort colectiv în care rolul de profesor să cadă pe ultimul loc.

La orele de fizică, Anghel nu îi ascultă la lecție și toate lucrările sunt anunțate, ca să mai înlăture din stresul de tipul „aoleu, m-o asculta, nu m-o asculta azi”. Calitatea educației pe care o primesc elevii la „Petre Pandrea” îl motivează pe director să scrie proiecte, să-și încurajeze colegii să se implice, motiv pentru care a aplicat la Academia de Leadership și Management Școlar, un program conceput de Asociația pentru Valori în Educație (AVE) și dedicat dezvoltării directorilor de școli ca lideri.

Odată ce a trecut prin mai multe runde de teste și interviuri, cu oameni din business și ONG-uri deopotrivă, a fost unul dintre cei 40 de directori selectați din 500 de aplicanți ca să participe în prima ediție a Academiei, care a început în primăvară, durează un an și implică, printre altele, întâlniri lunare cu ceilalți directori și cu diferiți CEO. Vin în completare workshopuri cu experți în educație, precum australianul Dave Faulkner, fondatorul Education Changemakers, companie prin care oferă consultanță educațională directorilor și profesorilor, ca să colaboreze adaptat contextului local.

Anghel a avut de câștigat de cum a ajuns la masă cu Liliana Romaniuc, expert la Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu care colaborează pentru un proiect de alfabetizare. Sau cu Ciprian Ghișa, directorul adjunct al Transylvania College, un liceu privat din Cluj care vrea să contribuie la dezvoltarea școlilor de stat. Sau cu omul de televiziune Cristian Tabără, care a devenit coach-ul lui personal (fiecare director are unul desemnat în cadrul Academiei), cu care vorbește despre asemănările pe care nu le vedem dintre un business precum ProTV și școli. În ambele cazuri lucrezi cu oameni, i-a spus Tabără.

*„Dacă mediul privat vrea să se implice în dezvoltarea educației din România, trebuie să se uite la soluții scalabile și sistemice”, spune Andreea Nistor, director executiv în AVE, „care să fie pentru și despre sistemul public, formal, de educație.”

Membrii Asociației pentru Valori în Educație profesiază în mediul de afaceri sau au un background în business și cred că pot contribui la dezvoltarea educației prin programele pe care le derulează împreună, precum Academia. Miza AVE este ca, în 20 de ani, România să ajungă în top 10 sisteme de învățământ din Europa.

Discuțiile care au dus la Academie au pornit de la Principiul lui Pareto (pentru multe evenimente, 80% dintre efecte sunt produse de 20% din cauze). Cum faci ca din 20% resurse să obții 80% rezultate? „Ca să influențezi calitatea educației”, explică Nistor, „îmbunătățești calitatea predării și calitatea managementului școlar.”

Uitându-se la sisteme educaționale din alte țări, cei din echipa AVE și-au dat seama că mai toate au programe de pregătire a directorilor de școli. „E nedrept să iei un profesor de biologie și să-l pui să conducă o școală de mâine”, spune Nistor, „să te aștepți să aibă competența asta, câtă vreme el avea, ca profesor, alte abilități.” Din business se vede cel mai bine lipsa de pregătire a directorilor ca manageri, adaugă Nistor. „Dacă vrei să-l faci șeful unui call-center pe cel mai bun operator, ce faci în business? Îl trimiți în training, îl lași să învețe, abia apoi îi dai responsabilități.” Deși cei din echipa AVE și-au dat seama că pregătirea riguroasă pentru directori ca manageri ar trebui să fie o condiție pentru a candida pentru un post, nu înseamnă că ei s-au văzut capabili să-i instruiască pe directori, ca-ntr-un masterclass pentru lideri în afaceri, și nici nu există, în România, expertiză pe management educațional.

Dar ce au știut la AVE este că, pe lângă susținerea financiară de care ar avea nevoie școlile din România, un director are capacitatea să rezolve orice problemă a școlii, spune Nistor, odată antrenat să aibă încredere în abilitățile lui de a atrage resurse și de a lucra în echipă.

Marian Anghel crede în echipa lui și intră rar la orele altor profesori, dar și când ajunge la una, vrea ca profesorii să înțeleagă că nu e despre ei, ci despre ce contează la o oră (după ce a intrat în Academie a modificat și fișa de evaluare, care era orientată spre rezultatele profesorului). De când e în Academie, se uită mai mult la atitudinea copiilor și raportarea lor față de o anumită lecție, câți participă efectiv la oră. „Mă interesează cât și cum au învățat.”

Anghel are discuții cu profesorii despre cum copiilor trebuie să le explice și de ce învață ce învață, ca să aibă un motiv să rețină chiar și lucrurile de care nu cred că au nevoie. „Eu mă duc la uman și le spun că rezolvăm probleme de fizică pentru că creierul trebuie să se obișnuiască să rezolve situații complexe”, spune directorul, „dar nu e despre fizică, e despre a ieși din încurcături - fie că sunt conversații sau situații dificile în familie.” Nu există o rețetă unică, continuă Anghel, dar te adaptezi, îți dai seama ce trebuie să faci ca elevii să se uite la tine.

Ca elevii să se uite atât la el cât și la ceilalți profesori, Anghel a încercat tot timpul să implice liceul în proiecte interne, naționale sau internaționale și de trei ani merge prin grădinițe cu învățătoarele, ca să vorbească despre proiectele școlii, despre ce pot dezvolta împreună. Printre ele, implicarea într-un proiect național de alfabetizare funcțională; unul de educație parentală; un proiect european despre viață sănătoasă și implicațiile ei (emoții, bullying, nutriție); cluburi de pictură, ceramică, artă, arheologie. Una dintre realizările de care directorul e mândru e desființarea cancelariei și înlocuirea ei cu un Centru de Documentare în care copiii vin pentru lecturi, dezbateri sau un club de șah. Cancelaria a fost mutată într-o încăpere cât jumătatea actualului centru. „N-are nimic special”, spune Anghel. Tot printr-un program UE, elevii au dezbătut și au simulat alegeri cu echipe de campanie, apoi au câștigat o vizită la Strasbourg. „Pentru copii înseamnă mult, părinții spuneau că sunt niște oportunități pe care poate nu le-ar fi avut în școli cu renume, dar le au aici.”

Anghel e conștient că trebuie să pună accent din ce în ce mai mare pe acele competențe despre care vorbesc des în Academie și care „scapă sistemului de învățământ românesc, deși sunt importante”: lucrul în echipă, spiritul antreprenorial, argumentarea opiniilor, implicare și dezvoltare personală.

*În România există o încercare de pregătire a directorilor prin Corpul de Experți în Managementul Educației, structură a Ministerului Educației. Problema cu corpul de experți, spune Andreea Nistor de la AVE, „este pregătirea teoretică, ruptă de ce înseamnă inovația în educație.” După mai multe scenarii și discuții, AVE a bătut palma cu două echipe care au programe de leadership pentru directori de școli: Edwards Educational Services (SUA) și Education Changemakers (Australia). Cei din organizații au fost surprinși să fie contactați de mediul privat, deoarece poartă de obicei discuții cu guvernele și ministerele statelor în care intră.

După o serie de sesiuni de lucru în 2017 în care ambele echipe au colaborat în România cu Coaliția pentru Educație, membrii AVE au petrecut câteva luni ca să plieze modelul, să calculeze impactul bugetar pentru viitoarele generații de directori. „Vom rula Academia pe banii noștri până când vor fi suficienți oameni trecuți prin program încât să-l poată livra ei (directorii care vor arăta aptitudini de trainer).” Bugetul programului ar fi implicat – ca să nu facă rabat de la calitate – o taxă de 10.000 euro pentru fiecare director, sumă „nerezonabilă de cerut într-o școală românească”, așa că AVE a făcut fundraising de peste 300.000 euro din mediul de afaceri, lăsându-i pe directori să completeze cu 600 euro fiecare, ca să nu cadă în capcana lucrului gratuit la care ar putea renunța oricând.

Ca să-i aleagă pe cei 40 din 500 de aplicanți (din 8.000 de directori în toată țara), s-au uitat la cei care merg deja la primari, la părinți sau la companii, cei care generează deja „o schimbare de context”. „Ne-am uitat dacă și-au mai asumat proiecte în trecut.” Cum face Marian Anghel, care trage echipa spre ieșit din țară, din școală în primul rând, sau Cătălin Condrea, un director din județul Iași, care conduce o școală pentru copii cu dizabilități mentale – cu clase de câte șase elevi cu decalaje emoționale –, și care a mulat infrastructura școlii pe nevoile elevilor și a dus profesorii la pregătiri internaționale pe pedagogie adaptată.

Din primăvară până în septembrie s-au concentrat în cursuri lunare pe capacity building (ce și cu cine putem face și nu ne dăm seama încă), cu experții în educație, și pe management, cu oameni din business, urmând ca până-n primăvară, fiecare director să încerce o strategie nouă pentru școala lui, cu ajutor din partea Academiei.

*Anghel era critic când a devenit director. „Mă duceam mult pe lucrurile care nu sunt făcute bine și trebuie îmbunătățite și puțin pe lucrurile bine făcute.” Și-a dat seama, după discuții cu colegii, că oamenii așteaptă de la liderul lor și recunoștință, iar asta a fost una din lecțiile greu de învățat pentru un om care nu e obișnuit să laude. Dacă Academia îl ajută pe el să comunice mai eficient cu echipa de profesori, ca profesorii să comunice mai bine cu elevii, Anghel simte în școală și lipsa unui program pe educație parentală, pe starea de bine în general, și are ca model Transylvania College (prin programul de well-being).

„Din păcate asta lipsește sistemului de învățământ românesc: nimeni nu te învață cum să faci anumite lucruri”, spune Anghel, care crede că o școală poate funcționa și ca acum 30 de ani dacă nu vrei să sapi după îmbunătățiri: profesorul dictează ani de domnie și dacă elevii vor să învețe, bine.

Dar profesorul nu e „cineva”, iar ei nu sunt „nimeni”, crede directorul. „Într-o școală în care vrei să te duci pe nevoile fiecărui elev, diferența o face colectivul de profesori. Am înțeles – uitându-mă la mine – spiritul AVE. Dacă beneficiezi de încredere, de expertiză, pot fi produse schimbări. Dar schimbările nu se produc de la o zi la alta. Eu, unul, nu sunt pregătit să vorbesc despre câte trebuie să facă un părinte de copil în ziua de azi.”

În liceul din Balș, 25% dintre elevi (din aproximativ 1.000) au părinți plecați în alte țări, deci nu e ușor să vorbești cu toate familiile despre evoluția copiilor, așa cum face Transylvania College. Fie nu sunt deloc în viața elevilor, fie există o mătușă care nu înțelege tot ce vrei să-i comunic, sau părinți care cred că le știu pe toate – „cei mai periculoși”, spune Anghel.

Înainte de planuri de discuții cu părinții însă, directorul din Balș simte că trebuie să se pregătească profesorii, ca echipă internă. „Nu pot să decid că de mâine ne apucăm fiecare, cu câte 10 părinți, să discutăm”, spune Anghel, care nu vrea să riște să facă lucrurile prost sau să nu le ducă la capăt; dar un program de educație parentală e în lucru și la „Petre Pandrea”.

*Când directorii au fost întrebați ce obstacole le stau în calea progresului, majoritatea au spus că au nevoie de mai mulți bani, de juriști, infrastructură (săli). „Dar e interesant să vezi cum după un weekend cu discuții despre leadership”, spune Andreea Nistor, „au început să-și asume lucruri pe care le pot face în școli fără să depindă de alții.” Cuplarea unui profesor cu experiență din liceu cu unul care vine nou e doar un exemplu de soluție discutată pentru calitatea predării la clasă. „Sunt într-adevăr constrângerii care în mediul business nu există, dar cumva, nu sunt nici jumătate din motivele pentru care lucrurile nu se întâmplă.”

Nistor amintește de o conferință europeană dedicată educației în care experții au identificat patru tipuri de probleme în educație: „I problem” – eu și practicile mele de pedagog; „We problem” – cum facem, spre exemplu, orarul să fie cât mai util pentru copil; „Us problem” – inspectorate, Casa Corpului Didactic, minister și colaborări cu „we” și „Them problem” – politicile publice.

Studiile, spune Nistor, arată că 75% din lucrurile cu impact în calitatea educației sunt în „I problem”. „75% din lucruri pot fi rezolvate în comunități de profesori și directori aduși laolaltă.”

Într-o vineri în care directorii s-au strâns la București, 50 de oameni de afaceri le-au spus că dacă au dat din timpul lor sau din banii companiilor, a fost ca să le arate că pot schimba lucruri împreună. „Oamenii din business au copiii la școlile private, nu știu toate problemele din școlile de stat”, spune Nistor, dar majoritatea vin dintr-o școală de stat, „iar pentru directori a contat încrederea arătată.”

Planul AVE e să construiască un pod și către autorități. O idee ar fi să aducă toți inspectorii la București ca să asiste la discuții, „pentru că și inspectorii sunt manageri și vrem să se înțeleagă că nu avem decât ambiția de a ajuta, nu să ne certăm cu Casa Corpului Didactic sau cu Corpul de Experți în

Management Educațional.” AVE colaborează și cu Administrația Prezidențială pe strategia de educație „România Educată” și speră să ajungă și la MEN, odată ce vor avea o primă analiză a programului.

Deși directorii au un an la dispoziție, din primul weekend au plecat cu soluții acasă, după ce au vorbit unii cu alții. AVE nu a venit cu o agendă la masă, ci a adus experții în educație, oamenii din business, ONG-uri dedicate și mai multe capete diferite au catalizat soluții. O directoare tânără spunea că nu știe cum să completeze documentație pentru inspectorate pentru că nu o învață nimeni (s-au oferit alți directori cu sfaturi); o școală avea after-school iar alta nu avea, însă prima avea rezultate în reducerea abandonului școlar pentru că prânzul cald de după ore ținea copiii în preajma școlii. „Când un director împărtășește asta, e fără drept de apel pentru jumătatea din sală care lucrează în comunități dezavantajate că ar trebui să încerce să facă asta”, crede Nistor.

Pentru Marian Anghel, îmbunătățirea modelului de predare rămâne misiunea principală și se gândește în primul rând la profesorii cu experiență, care nu sunt convinși că mai au lucruri noi de învățat. Știe că felul în care se comportă la ore cu copiii poate răspunde la întrebarea complicată care-l bântuie: „Ce abilități ar trebui să deprindă ei astăzi, ca să le fie de folos peste 15 ani?”. Ai 50 de minute în care ești în ultimul rând profesor, subliniază directorul.

Mai întâi trebuie să-i asigure pe elevi că sunt pe picior de egalitate, să-i provoace la dezbateri, să-i inspire, să fie la zi cu tehnologia, ca mai apoi să le poată da și bucățele din materia propriu-zisă. „Știm că dacă copilul intră la oră cu deschiderea că e despre el, atunci l-ai câștigat.”

„Dar lucrurile nu se fac de pe o zi pe alta și nici nu e ușor să îi conduci pe ceilalți – trebuie să crezi anumite valori, comportamente, atitudini, lucruri care se schimbă în ani de zile”, spune Anghel. Iar ca lucrurile să funcționeze și fără director, „înseamnă ca fiecare să-și asume roluri, ca fiecare să știe ce are de făcut și că nu o face de frică sau de presiuni”.

ADEVĂRUL: Studiu: Nouă din zece liceeni cred că fenomenul fake news este o problemă în România/ Florinela Iosip

Nouă din zece liceeni cred că fenomenul fake news este o problemă în România și aproape jumătate dintre ei au dat share la informații despre care au aflat ulterior că erau false, relevă un studiu realizat în septembrie, în mediul urban, de Școala de Valori și Unlock Market Research, în cadrul proiectului „Găina care a născut pui vii” și prezentat marți, într-o conferință de presă, împreună cu un ghid pentru profesori.

Studiul arată că tinerii de liceu cu vârste cuprinse între 16 și 19 ani sunt conștienți de amploarea fenomenului fake news, 67% dintre ei declarând că se confruntă cu informații false de câteva ori pe săptămână. Totuși, peste trei sferturi dintre ei (83%) susțin că au capacitatea de a identifica știrile false și majoritatea spun că nu le-au distribuit niciodată. În oglindă, 43% din tinerii liceeni au distribuit fake news. Aproape două treimi din tinerii liceeni care au răspuns în cadrul studiului (65%) au apreciat că fake news se găsesc în principal în știrile despre politica internă, deși 63% dintre ei au declarat că urmăresc rar sau foarte rar știri din politica internă. În ceea ce privește responsabilitatea diminuării fenomenului fake news, tinerii liceeni cred că aceasta revine mass-media (53%), Guvernului (34%), platformelor online (31%) și Justiției (28%). Studiul realizat în luna septembrie, pe un eșantion de 450 de elevi din toată țara, din mediul urban, cu vârste cuprinse între 16 și 19 ani, mai relevă și că ei au nevoie de educație și dezvoltarea gândirii critice, care să îi facă reținuți în a crede și răspândi informații false. Studiul face parte din proiectul intitulat „Găina care a născut pui vii”, un proiect de media literacy destinat liceenilor, inițiat de Ana-Maria Diceanu, specialist în comunicarea de criză și jurnalistul Tudor Mușat, alături de Școala de Valori&WizeGen. După lansarea proiectului și primele cursuri din primăvara acestui an, cursurile au continuat în această toamnă în București, Brăila, Focșani, Câmpulung și Pitești, proiectul ajungând astfel la peste 900 de elevi. La discuțiile cu Ana-Maria Diceanu și Tudor Mușat elevii află cum să interpreteze știrile, cum să depisteze știrile false, cum să dea share unei informații în mod responsabil și, de asemenea, cum elaboreze content în social media fără să lezeze pe nimeni. La cursuri, liceenii învață ce întrebări să își pună pentru a verifica veridicitatea informațiilor pe care le citesc, care este diferența între știre și advertorial, cum iau naștere știrile, care este diferența între mass-media și social media și ce înseamnă să fii responsabil în social media. Pe lângă aceste cursuri, marți, 20 noiembrie, a fost lansat un ghid pentru profesori (<https://www.ghideducatiemedi.ro>), astfel încât aceștia să poată continua educarea

tinerilor în vederea înțelegerii fenomenului de fake news și dezvoltarea unei gândiri critice. Școala de Valori&WizeGen va pune la dispoziția profesorilor suportul de curs creat în acest sens. Astfel, profesorii vor putea continua la clasă lecțiile despre fake news și consumul responsabil de mass-media. „Îmi place foarte mult să lucrez cu tinerii, să îi ajut la descifrarea informațiilor pentru că de fapt îi ajut să descifreze viața și este un sentiment minunat să vezi că ai contribuit cu ceva la formarea unui om corect și responsabil. Ca profesionist în PR trebuie să menționez faptul că fenomenul de fake news are un impact major în meseria pe care o practic. Atâta timp cât consumatorii fac foarte greu diferența între informația reală și zvonuri este foarte greu pentru un brand să câștige și să mențină încrederea oamenilor și implicit pentru noi, oamenii de PR, să construim reputația unui brand”, a spus la conferință, inițiatorul proiectului Ana-Maria Diceanu, specialist în comunicare. Despre Școala de Valori & WizeGen Școala de Valori este o organizație non-guvernamentală modernă ce are ca viziune dezvoltarea unei societăți bazate pe valori prin educație inovatoare. Punem sub semnul întrebării granițele educației tradiționale și creăm oportunități pentru tinerii care prin intermediul programelor noastre își dezvoltă abilități pentru viață, în lumea digitală de astăzi. Cu noi, tinerii pot să-și descopere potențialul neexplorat, să învețe cum să acceseze informații relevante, să treacă prin experiențe de formare a caracterului și fundamentare a valorilor personale, să interacționeze cu modele pozitive, să facă alegeri informate, pe propriile picioare, și să acționeze cu autonomie, responsabilitate și integritate (www.scoaladevalori.ro). WizeGen este specializată în crearea de ecosisteme de învățare care fac posibilă colaborarea eficientă și inspirată între Baby Boomers, Generația X, Millennials și Generația Z. WizeGen dezvoltă produse educaționale integrate, care pregătesc companiile să-și creeze strategii mai inteligente, metodologii de lucru mai versatile și procese mai sofisticate, adaptate noilor generații. WizeGen oferă companiilor consultanță în regândirea modelului de business, din perspective lucrului cu și pentru tineri. WizeGen este o inițiativă lansată după 8 ani de expertiză în proiecte educaționale, prin cercetarea a mai mult de 30.000 de tineri și implementarea de proiecte pentru adolescenți și studenți, cu zeci de organizații. Asociația Școala de Valori este membru fondator și acționar unic al WizeGen. Noi, la Școala de Valori și WizeGen, căutăm cele mai relevante insight-uri despre generații, cu scopul de a crea context potrivite în care tinerii și adulții acceptă deliberat să lucreze împreună, fac schimb real de valoare și își dezvoltă voită instincte de învățare pe parcursul întregii vieți.

ADEVĂRUL: Miercuri începe cea de-a patra ediție a Forumului Național al Studenților la Științe Politice și Relații Internaționale/ *Florinela Iosip*

Centrul de Studii în Idei Politice (CeSIP) vă invită la Deschiderea celei de-a patra ediții a Forumului Național al Studenților la Științe Politice și Relații Internaționale (FNSSPRI), care va avea loc în data de 21 noiembrie, ora 13:30, Senatul României, sala Avram Iancu.

Forumul se va desfășura în perioada 21-24 noiembrie, având loc la Palatul Parlamentului și Fundația pentru Tineret a Municipiului București și va reuni 50 de studenți și studente de la facultățile cu specializări în aria Științelor Politice sau Relațiilor Internaționale din toată țara.

Proiectul beneficiază de patronajul Comisiei pentru Afaceri Europene din cadrul Senatului României și de sprijinul organizatoric al Facultății de Științe Politice din cadrul SNSPA.

FNSSPRI reprezintă un cadru organizat în care studenții care urmează aceste două specializări să se întrunească pentru a dezbate atât între ei, cât și cu experți care au avut o pregătire în același domeniu, despre viitorul lor profesional, dar și despre provocările cu care societatea se confruntă. Credem că societatea, în întregul ei ansamblu, va avea de beneficiat în mod direct în clipa în care studenții pregătiți în domeniile Științelor Politice și al Relațiilor Internaționale vor avea oportunitatea de a pune în aplicare cunoștințele căpătate pe perioada studiilor.

În cadrul evenimentului de deschidere a Forumului vor fi prezenți Sen. Gabriela Crețu, Prof. Mircea Dumitru (Rector Universitatea din București), Cristian Pîvulescu (Decan al Facultății de Științe Politice, SNSPA), Tudorina Mihai (RoAid) și Vlad Bujdei-Tebeica, președinte CeSIP, care vor purta alături de participanții din acest an o „Metadiscuție despre viitorul educației vs. educația viitorului”.

Printre invitații prezenți în zilele următoare menționăm: E.S. Ambasadoarea Franței, Michèle Ramis, Rectorul SNSPA, Remus Pricopie, deputații Mara Calista și Petre-Florin Manole, jurnalistul Dragoș Pătraru, Conf. Univ. Dr. Claudiu Tufiș, Flavia Durach membră Center for EU Communication Studies.

EVENIMENTUL ZILEI: De la copii pentru copii: peste 1.200 kg de legume și fructe donate/ Cristian Tănase

Aproximativ 700 de elevi de la Școala Gimnazială nr. 23 „Constantin Brâncoveanu” din Constanța, au strâns 1.250 de kg de fructe și legume cu scopul de a le dona celor cu situații materiale mai precare.

Donațiile s-au distribuit către Centrul de educație incluzivă „Albatros”, unde 200 de elevi au primit pachete cu fructe, către Centrul de plasament „Antonio”, Centrul de primire a copilului în regim de urgență, Centrul „Mama și copilul”, dar și Așezământul de la Valea Plopului.

„Apreciam generozitatea părinților elevilor din școala noastră, care ne-au fost alături nu numai la colectarea, ci și la distribuirea fructelor și legumelor.

Cu toții au apreciat inițiativa cadrelor didactice de a organiza o astfel de acțiune, menită să dezvolte copiilor compasiunea, empatia și altruismul, formând astfel caractere frumoase”, a declarat pentru EVZ profesorul Beatris Roșcan, directorul instituției de învățământ.

„Copiii s-au declarat mulțumiți de această acțiune realizată sub denumirea „Facem fapte bune cu fructe și legume”, știind că au adus puțină bucurie în inimile celor necăjiți, făcându-i să zâmbescă zilei de mâine”, a declarat pentru EVZ profesorul Ionuț Pandelescu, directorul adjunct al școlii.

ADEVĂRUL: Corpul de Control de la Educație, verificări în cazul scandalului diplomelor false de asistente medicale

Corpul de Control de la Educație, verificări în cazul scandalului diplomelor false de asistente medicale

■ Corpul de Control al Ministerului Educației Naționale efectuează verificări în cazul scandalului diplomelor false de asistente medicale de la Școala Postliceală „Dimitrie Cantemir” din Târgu-Mureș, care funcționează pe lângă universitatea cu același nume, în urma anchetei unei televiziuni suedeze. „Corpul de Control al Ministerului Educației se află deja la Târgu-Mureș și va sta până miercuri, ocazie cu care va verifica toate diplomele, fișele matricole, însă și managementul, prezența la ore și asistența la ore, de la înființarea școlii postliceale și până astăzi”, a declarat pentru Agerpres șeful Inspectorului Școlar Județean Mureș, Ioan Marcarie. În urmă cu câteva zile, televiziunea publică suedeză a difuzat o anchetă potrivit căreia în Suedia lucrează mai multe asistente medicale cu diplome recunoscute de statul român, însă fără să aibă o pregătire reală și că o parte dintre acestea au recunoscut că, în timpul cursului, nu au frecventat orele, mergând doar la examenul final. ✪

■ Document important al ISMB ■ Elevii ar putea să își facă temele la biserică sau în cluburi sportive

Programul „Școală după școală”, varianta 3.0

Inspectoratul Școlar al Municipiului București a publicat noua procedură de organizare a Programului „Școală după școală” (SDS). Fiecare instituție de învățământ este obligată să discute și să stabilească până la 1 februarie 2019, în Consiliul de Administrație, dacă are nevoie să organizeze programul pentru anul viitor.

THEODORA ȘUTIU

Programul „Școală după școală”, reprezintă una dintre principalele soluții în vederea abandonului școlar, iar asta pentru că asigură o masă caldă elevilor (care contează mai ales pentru cei care provin din medii sărace), sprijin în realizarea temelor, cât și alte tipuri de activități educaționale.

Conform documentului oficial, școlile trebuie să trimită dosarul cu toate documentele, spre avizare, la Inspectoratul Școlar al Municipiului București până la 1 mai.

Etapela de organizare

În perioada ianuarie-februarie a fiecărui an școlar, Consiliul de Administrație realizează analiza de nevoi pentru organizarea programului în anul școlar următor. Apoi, o comisie numită prin decizie a Consiliului de Administrație al școlii elaborează până la 1 martie oferta, mai precis pachetele educaționale făcute pentru copii. Această comisie este formată din directorul școlii, reprezentantul comitetului de părinți, două învățătoare și doi profesori din învățământul secundar.

Spațiile destinate programului

Spații care pot fi folosite pentru organizarea programului Școală după Școală, potrivit Inspectoratului

La capitolul personal, pe lângă profesorii din școli, în program ar urma să fie implicați un profesor-psiholog, un consilier școlar, un logoped și un asistent social

școlar București, sunt cele disponibile în școli, consorții școlare, palate și cluburi pentru copii, cluburi sportive, spații puse la dispoziție de autoritățile școlare, organizații neguvernamentale cu competențe în domeniu sau la biserică.

Documentul mai precizează și faptul că toate activitățile din cadrul programului se derulează fie de către cadrele didactice, fie sub supravegherea cadrelor didactice, în situația în care activitățile sunt coordonate de

„Școală după școală” a înregistrat anul trecut un blocaj la nivel național, după ce gestionarea banilor din program a trecut de la Asociația de părinți către școală. Ca urmare a haosului creat de această schimbare, organizarea proiectului a întârziat. După Sectoarele 1, 5 și 6, primăria Sectorului 3 a decis să susțină și ea financiar programul „Școală după școală”.

personal extern școlii, se arată în documentul publicat de Inspectoratul Școlar al Municipiului București.

Plata personalului implicat intră în contabilitatea școlii și nu a asociațiilor de părinți sau a cadrului didactic.

Bani pentru creșe și grădinițe

Parlamentul urmează să dezbata un proiect de lege prin care părinții care se întorc pe piața muncii înainte de terminarea concediului de creștere a copilului vor primi bani. Angajatorul ar putea acoperi, în limita a 1.500 lei lunar, costurile cu creșa sau grădinița copiilor angajaților lor. „UDMR a elaborat și depus un proiect de lege care ar prevedea acordarea unor facilități fiscale, sub forma unor deduceri de taxe pentru companii, în valoare de 1.500 lei lunar, dacă angajații se întorc la locul de muncă înainte de expirarea concediului pentru creșterea copilului. O altă prevedere importantă a inițiativei prevede facilități și pentru sprijinirea învățământului dual la nivel universitar, nu doar al liceelor, ca până acum. Această formă de învățământ presupune o pregătire practică, pe lângă cea teoretică, în cadrul unor companii”, se arată într-un comunicat de presă. **(Cătălina Iordache)**

Cornuri pentru elevi depozitate pe jos

ȘOCANT. Cornuri depozitate pe jos la o școală din comuna Cuca, Galați. Autoritățile au început o anchetă. Imagini cu cornuri pentru elevi depozitate pe jos, ambalate în folii de plastic și aruncate în fața unei uși la o școală gimnazială din Cuca au apărut pe Facebook. După difuzarea fotografiilor, autoritățile din Galați au deschis o anchetă, din primele cercetări reieșind că șoferul firmei care a distribuit cornurile s-ar fi grăbit și, pentru că a găsit închisă ușa școlii, a lăsat cornurile pe hol.

CLICK: Uite cum sunt depozitate cornurile elevilor!

